

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/540/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412202785
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6412202785.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45535108, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, zastúpeného právnym zástupcom SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Alexander Kasatkin, advokát a prokurista, proti odporcovi E. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom v K., K. č. XXX, za účasti OZ právna pomoc spotrebiteľom, IČO: 42247268, so sídlom v Košiciach, Sofijská č. 13, ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach, Stará Baštová č. 2, o zaplatenie 292,78 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 9C/61/2013-60 zo dňa 02.07.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania (tretí výrok) z r u š u j e vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu a vec v r a c i a okresnému súdu v tomto rozsahu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 43,83 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 42,17 € od 27.03.2009 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1,66 € od 27.04.2009 do zaplatenia (prvý výrok), v prevyšujúcej časti, t.j. o zaplatenie sumy 248,95 € s príslušenstvom návrh navrhovateľa zamietol (druhý výrok) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (tretí výrok). Výrok o trovách konania odôvodnil okresný súd len tým, že „i vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu rozhodol s využitím ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá (právo - poznámka odvolacieho súdu, pretože v texte odôvodnenia rozsudku toto slovo zo znenia uvedeného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku chýba) na náhradu trov konania“.

Proti rozsudku okresného súdu v časti výroku o trovách konania (tretí výrok) podal vedľajší účastník včas odvolanie. Navrhol zmenu napadnutého výroku a priznanie náhrady vyčíslených trov konania včítane trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že vo veci uplatnil navrhovateľ dva samostatné nároky, t.j. nárok na zaplatenie dlžných elektronických komunikačných služieb a nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty; samostatnosť uplatnených nárokov sa musí prejavovať aj pri rozhodovaní o trovách konania. Zdôraznil, že do konania na strane odporcu vstúpil len do časti konania o zaplatenie zmluvnej pokuty. Návrh navrhovateľa bol v časti uplatnenej zmluvnej pokuty v celom rozsahu zamietnutý, v konaní o tomto samostatnom nároku bol teda vedľajší účastník v plnom rozsahu úspešný a preto okresný súd nepostupoval správne, keď mu nepriznal náhradu trov konania.

Navrhovateľ ani odporca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil v tomto rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi po jeho zmene (§ 172 ods. 6 O.s.p.; č.l. 23 spisu, č.l. 26 spisu) domáhal zaplata sumy 292,78 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 42,17 € od 28.03.2009 do zaplata, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1,66 € od 28.04.2009 do zaplata, vo výške 9 % ročne zo sumy 248,95 € od 28.04.2010 do zaplata a náhrady trov konania z titulu dlžnej odplaty za poskytnuté elektronické komunikačné služby a z titulu zmluvnej pokuty podľa zmluvy o pripojení. V priebehu konania doručil vedľajší účastník okresnému súdu písomné podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu. Vo vyjadrení k návrhu navrhovateľa v podanom odpore proti vydanému platobnému rozkazu vedľajší účastník poukázal najmä na spotrebiteľský charakter vzťahu založený zmluvou o pripojení a na dojednanie o zmluvnej pokute ako neprijateľnej zmluvnej podmienke v spornej zmluve o pripojení. Následne okresný súd o návrhu navrhovateľa rozhodol napadnutým rozsudkom; z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že výrok o zamietnutí návrhu navrhovateľa v prevyšujúcej časti okresný súd oprel o neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute, ktoré vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. nastávajú okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný; prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013). Na podanie odvolania proti rozhodnutiu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, tento súhlas podporovaného účastníka nepotrebuje, pretože takéto rozhodnutie vyznieva priamo v jeho neprospech. Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva samostatné procesné postavenie vedľajšieho účastníka v konaní porovnateľné s postavením účastníka konania vo vzťahu k procesným právam a procesným povinnosťami. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov; pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Súd je povinný každé svoje rozhodnutie náležite odôvodniť; z odôvodnenia musí byť dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k rozhodnutiu formulovanému vo výrokovej časti; nestačí len odkazovať na určité zákonné ustanovenia; úlohou súdu je vysvetliť účastníkovi konania ako relevantné právne normy aplikoval na posudzovaný prípad; toto vysvetlenie má byť pokiaľ možno stručné, ale najmä logické a zrozumiteľné. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu však vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého výroku o trovách konania nie je zrejmé a zrozumiteľné, ako okresný súd dospel k rozhodnutiu o trovách konania vedľajšieho účastníka formulovanému vo výroku napadnutého rozsudku. Len všeobecné poukázanie na citáciu zákonného ustanovenia nepostačuje na riadne odôvodnenie akéhokoľvek súdneho rozhodnutia. S poukázania okresného súdu na ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. by sa mohlo javiť, že dôvodom nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi bol čiastočný úspech odporcu, resp. navrhovateľa v konaní. Nepriznanie práva na náhradu trov konania žiadnemu z

účastníkov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p., prichádza do úvahy len v prípade, kedy pri čiastočnom úspechu každého z nich, pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania je približne rovnaký (v súdnej praxi sa akceptuje záver, že pomer úspechu a neúspechu je približne rovnaký, keď nepresiahne 10 % rozdielu percentuálne vyjadrených úspechov účastníkov konania vzhľadom na výsledok konania); v prejednávanej veci je zrejmé, že z hľadiska predmetu konania a rozhodnutia okresného súdu vo veci samej (vychádzajúc z uplatnenej istiny bez príslušenstva), bol navrhovateľ úspešný v časti o zaplatenie sumy 43,83 €, t.j. 14,97 %, v časti o zaplatenie sumy 248,95 € bol úspešný odporca, t.j. 85,03 % (pričom neúspech navrhovateľa je úspechom odporcu), odporcovi tak vzniklo právo na náhradu 70,06 % (85,03 % - 14,97 %) jeho účelne vynaložených trov; keďže odporcovi vzniklo právo na náhradu pomernej časti účelne vynaložených trov konania, vzniklo toto právo v rovnakom pomere aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Uvedené ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. tak nemožno v prejednávanej veci aplikovať spôsobom ako to urobil okresný súd. Nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého výroku rozsudku je zvýraznená skutočnosťou, že k zamietnutiu návrhu navrhovateľa zo strany okresného súdu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty došlo v podstate z dôvodu, ktorý uviedol vo svojom vyjadrení aj vedľajší účastník na strane odporcu (neprijateľnosť dojednania o zmluvnej pokute); za situácie, keď okresný súd vo veci rozhodol v podstate na základe totožného argumentu, ktorý vo svojom vyjadrení použil aj vedľajší účastník, si teda nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa názoru odvolacieho súdu vyžadovalo špecifické odôvodnenie; keďže takéto odôvodnenie napadnutého výroku rozsudku okresného súdu vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu absentuje, možno rozhodnutie okresného súdu v tomto smere označiť za arbitrárne (svojvoľné), ktoré odníma vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom, t.j. možnosť dozvedieť sa dôvody súdneho rozhodnutia a zväziť svoj ďalší procesný postup v prípade nestotožnenia sa s týmito dôvodmi (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Potvrdenie nepreskúmateľného výroku rozhodnutia okresného súdu by predstavovalo odňatie možnosti vedľajšieho účastníka konať pred súdom zo strany odvolacieho súdu, pretože by mu odňalo možnosť argumentovať proti skutočným dôvodom nepriznania trov (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/39/2011 zo dňa 26.01.2012); aj keď rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania nepredstavuje prekvapivé rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/112/2013 zo dňa 01.10.2013), zmena napadnutého nepreskúmateľného výroku rozhodnutia okresného súdu by predstavovala porušenie princípu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania (potreba vyrovnáť sa s argumentáciou vedľajšieho účastníka v podanom odvolaní) a súčasne odňatie možnosti navrhovateľa konať pred súdom v prípade priznania náhrady trov priamo odvolacím súdom (porovnaj rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/145/2004 zo dňa 01.11.2005, sp. zn. 2Cdo/199/2007 zo dňa 26.02.2008, ďalej uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/158/2009 zo dňa 07.10.2009); z uvedených dôvodov preto prichádzalo do úvahy len zrušenie napadnutého nepreskúmateľného výroku rozsudku okresného súdu vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu.

Napadnutým výrokom rozhodoval okresný súd aj o trovách konania navrhovateľa a odporcu, títo však proti tomuto výroku samostatné odvolanie nepodali, preto súd napadnutý výrok vo vzťahu k navrhovateľovi a odporcovi ponechal nedotknutý. Keďže vedľajšie účastníctvo je formou účastníctva v konaní, odvolací súd formuláciu napadnutého výroku, ktorou okresný súd právo na náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov konania, vzťahol aj na vedľajšieho účastníka, keď skutočnosť, že napadnutým výrokom rozhodoval okresný súd aj o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku.

Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý výrok rozsudku okresného súdu vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil v tomto rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní okresný súd uznesením (§ 167 ods. 1 O.s.p.) rozhodne o trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcu; svoje rozhodnutie primeraným spôsobom stručne odôvodní v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.). Po stručnom uvedení pomeru úspechu a neúspechu účastníkov konania vo veci sa vyjadrí aj k argumentácii vedľajšieho účastníka o

jeho vstupe do konania na strane odporcu len v časti o uplatnenom nároku z titulu zmluvnej pokuty (vo vzťahu k možnosti alebo nemožnosti vstupu vedľajšieho účastníka len do časti konania).

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.